

corpus admissum, hostili furore grassatur: vel certè postèrius, relictis post se funestis naturæ suæ reliquijs. At facili coniectura postèrius absurdum esse, is demum intelliget, qui mente animoq; comprehendet, tam exacto pellendi, purgandiq; conatu, quo viget Stibium, eius quantumuis minimas portiones, interanea eluctari. Et licet daremus, internè remansisse non nihil: id tamè fortioribus naturæ viribus tam parum restiterit, vt extra consèpta corporis, nulla interposita mora, leui brachio amandetur. Sin priùs quis vrgeat, sumpto eo remedio tantum detrahi vitali calori, vt citiùs ad positum vitæ scopũ collineet: ad instar illius, quod vel præmij loco, cuius gulæ seu veneris illecebris mancipato, propositũ videtur, vt vltra quoq; extensum annorum numerum in angustum redigat, & tanquam *αὐτὸχθες*, maturiùs fatali decreto, è fabula huius mundi decedat. Siquis id vrserit, inquã, non repugnabo, si modò actionum corporearum aliquo defectu ceu digito comonstret, facultati seu natiuo calori impressam noxã: quæ in ijs se profert, qui
nefan-